

Despărțiri

Percy Sledge

A lucrat ca infirmier, face parte din grupuri vocale, apoi imprimă solo "When a Man Loves a Woman", hit în 1966, urmat de "Warm and Tender Love" și "It Tears Me Up", considerate piese clasice ale manierei deep southern soul, înregistrate în Alabama: balade interpretate cu patos și fior, cu tremolo sfâșietor.

Popularitatea-i scade în anii '70, doar concerte de club - două decenii, dar "When a Man Loves a Woman" re-apare în filme și reclame - loc 2 în top. Va

primi în 1989 Rhythm and Blues Foundation's Career Achievement Award, apoi un loc în galeria Rock and Roll Hall of Fame. Revine în prim plan, concerte numeroase și albume..

A fost însurat de două ori și are 12 copii. Moare (cancer la ficat) în aprilie 2015 la casa sa din Baton Rouge: avea 73 de ani.

Ben E. King

Benjamin Earl Nelson (n. 1938), cântă în corul bisericii, lucrează în restaurant și devine component al unor grupuri vocale. Cu The Drifters, în 1959, imprimă "There Goes My Baby", pentru prima oară el fiind voce principală, cu acompaniament de corzi - inedit pentru stilul smooth/uptown soul. Vor urma marile hituri "Dance with Me", "This Magic Moment", "Save the Last Dance for Me". În 1960 pornește solo cu noul pseudonim și are succes cu balada "Spanish Harlem," urmată de memorabilul "Stand by Me", odă prieteniei, clasic al stilului R&B, și de "Don't Play That

Song (You Lied)". Apoi este uitat, dar în 1975, revine cu un hit disco (!) "Supernatural Thing, Pt. I". În 1986, filmul "Stand by Me" îl readuce în prim plan, lansează albume de jazz sau R&B, face turnee, înființează Stand

by Me Foundation, pentru educația copiilor nevoiași. Moare la 30 aprilie 2015, după o scurtă suferință.

Vocea sa baritonală era potrivită pentru gospel, dar prin frazarea clară și pasională a dovedit că stilul R&B poate fi sofisticat și accesibil auditorilor albi de muzică pop.

Keith Emerson

Keith Noel Emerson (n. 1944), claviaturist și compozitor englez, s-a remarcat cu formația the Nice, orchestrând rockeristic muzică clasică. După 1970 formează super-grupul Emerson, Lake and Palmer (ELP), progressive rock, cu albume de mare impact Tarkus (1971) sau Trilogy (1972), combinând rock și clasică.

După destrămarea ELP, scrie muzică de film, formează Emerson, Lake and Powell, dar ELP se

reformează pentru încă două albume și spectacole, ba chiar reunește the Nice în 2002 pentru un turneu. Apoi concertează cu Keith Emerson Band (Album live - "Moscow"), reunește ELP pentru un show marcând

40 de ani de carieră și lansează albume solo (The Three Fates Project – ultimul, în 2012), scrie autobiografia *Pictures of an Exhibitionist*, în 2004. Se pare că suferea de depresie, îngrijorat că o afecțiune a nervilor face imposibil controlul degetelor de pianist. S-a împușcat în cap la 11 martie 2016 la locuința din Santa Monica.

Cronicarii îl consideră cel mai valoros și tehnic claviaturist al rockului, cu mari merite de inovator și show-man al clapelor.

Prince

Prince Rogers Nelson (n. 1958), cântăreț, compozitor, multi-instrumentist, producător, talent singular care a reușit să combine pop, funk, folk, rock, un adevărat inovator, cu o voce versatilă și o prezență scenică extravagantă.

Lansează primul album - *For You* - în 1978, urmat de *Prince, Dirty Mind, Controversy*, 1999 – succese enorme. În 1984, cu formația sa *the New Power Generation* imprimă *Purple Rain*, album și film. După 3 albume solo, cum ar fi *Parade*, cu "Kiss" sau muzica filmului *Batman*, înființează grupul *the New Power Generation* în 1991 și-și schimbă numele cu un simbol grafic. În 2000, revine la numele "Prince" și mai lansează 16 albume, printre care *The Rainbow Children* (2001), în 2003 - *Musicology* ocupă locul 1 în top, ca și albumul *3121* - în 2006, *LotusFlow3r*, set triplu - în 2009, locul 2, ultimul fiind *Hit n Run Phase Two*. În 2016, inițiază turneul solo "Piano and a Microphone", întrerupt din cauze de sănătate. La 21 aprilie 2016, moare la Paisley Park (locuință și studio) - Chanhassen, la 57 de ani. A doua zi, albumele sale sunt pe primele 4 locuri în topul *Billboard*.

Are o sută de milioane de discuri vândute global, a câștigat 7 premii Grammy și Academy Award pentru filmul *Purple Rain*. A lansat albume de referință, a scris cântece pentru alți artiști, a experimentat mereu cu stiluri și sonorități diverse, are

sute de melodii necercetate în arhive. Revista *Rolling Stone* l-a plasat pe locul 27 pe lista 100 Greatest Artists – "the most influential artists of the rock & roll era".

George Pătrănoiu

Născut la 4 august 1973 (București) primește prima chitară de 9 ani, devenind treptat un instrumentist de valoare: interpretează Simfonia nr. 40 (Mozart) cu Orchestra Simfonică la Teatrului Muzical "Nae Leonard" în Galați, susține workshop

pentru "Jackson's Guitars", este unul din cei 4 chitariști participanți la show-ul "Guitaromania" - 2011. Face parte din formațiile Schimbul 3, Metrock, Raza, Act, colaborează la albumul "Rugina nu moare" by 'MS', co-fondează Taxi în 1999, cu care lansează "Criogenia salvează România", "Luna" (loc 17 la Eurovision Song Contest la Stockholm - 2000), "Trag un claxon". Părăsește grupul din cauza sănătății precare în 2006 - cancer la gât. Două operații, remisie, revenire, operație finală: moare la București la 19 decembrie 2015, la 42 de ani. Rockul nostru pierde un muzician de clasă.

Pagini de
Florin-Silviu
URSULESCU

